

(۲۲۲) در وفات برادر امجد الشاہ علیہ الرحمۃ

احمد الشاہ باغسینیز کرد آرام در تصور حسند
سال این دو قوت نوشت عزیز احمد الشاہ نوزند

۱۳۱۵

(۲۲۳) دیگر در وفات بفرمایش

پسے بانگ تن آری گو شمع سر یاد میر و چون در دستان
آہ آہ ایوانے آہ آہ آہ آہ خان بسا در قاسم علی شان

۱۹۹۶

بخون غمور بر دم سال سی پیدا شدہ از مجموعہ آن
بار دگر خواند مصراع ہجری خان بہادر شدہ سیک یزدان

۱۳۱۵

گفتیم عزیز از این حسرت و تاج گرنکت انی بشمار و بر حوائت

(۲۲۴) ایضا بر اسکے مسجد

مسجد ساختند بہر نماز المدد شدہ سبب عبد اللہ گاہ
سال ہجری نوشت کلک عزیز جسٹہ مسجد سبب بے پند

۱۳۱۵

(۲۲۵) در وفات جناب امیر الشاہ رحمۃ اللہ علیہ

قبلہ و کعبہ حفیظ الشاہ بود شل او بیاسے کا سبب
جانشینش بہت بہت بہت میدہر آن جانتے خاصے لے بہت

ساخت دلداد محمد مسجد
میر و دیانت اذان بر افغانک
گفت تاریخ بایکاش عسکری
جاسے آداب خدا خانہ پاک

۱۳۱۳

(۲۱۹) در مشنومی برای وفات بفرمایش

مولوی عبد الغنی مرد کریم
از بهمان شد تو جوان بالو سکاو
گر روز چهارشنبه انتقال
در مه شوال شد احسرتا
منصف موصوف با خلق عظیم
آه صداه از عم ان نیک خو
این سنجے صیت نیزنگ خیال
نوزده بود از شمار روزا
دفن شد از شب جمعہ بخاک
پاک بود وقت در فرودس پاک
گنته شد تاریخ اوبے کم و کیف
زوجہ عبد الغنی ابوالحسن

۱۳۱۴

دیگر کتابے وفات بفرمایش عم مکریم مولوی محمد ابراهیم حسین مدرس نادر مل

(۲۲۰) اسکول بحساب یکزار و صد و پانزده
نوجوان رفت زن رہ پیکر
چون پیام اجل آمد نگاه
سوختند شش چو باین ہنود
شومی آو دید ز غم روز سیاہ
گفتہ شد مصحح تاریخ عسکری
آرزو سوختہ ایو آہ آہ

۱۳۱۵

برائے کتاب بفرمایش شفق علی مولوی محمد حسن صاحب مدرس اول

(۲۲۱) مدرسہ صحنی پورہ
ی محمد حسن تشریح این جسودہ کرد
ما بدیدم سال تحریرش رقم کردم عزیز
خوب گفت خوش نوشت گوئی ہزار غزل
دلکش از آفاذ زخہ حورم را جسور

(۲۲۴) دیگر براسے گنبد بفرمائش

گنبد عظیم بر مزار پدر	ساخت نصرت علی گنبد
پسرا نشین معین کار شریف	و گشت ہر نگاہ سرب
کرد عزت علی بفتح علی	بخت بگنبد بفرمائش
ماند عشرت علی بر پیدوس	چارہ برد از انصاف
مقتضی شد مگر آفتش	بغرق یوسفی بفرمائش
بود عظمت علی چو خوش طالع	یاد کاری گدشت سرب
بجوت نصرت علی بفرمائش	باد آیین زرد و سفید
چون بیابان رسید این دنیا	یافت آواز آن حسرت بفرمائش
کرد ایام و گشت شد تاریخ	یاد کار حضور است کام
گوشش کن از مکر و مکر	قبہ خوشنما پر پاک مقام

۱۳۱۶

(۲۲۵) دیگر بسبب ولادت بفرمائش

فرزند سعید ز او با بخت سعید	یاد بسبب بفرمائش فضل خرم و دولت
بر منصب جاہ سند بفرمائش کن	باشممت و شوکتش فرزان کن
عمرش ز صدہ ہزار بسیار بکن	باعزمت و عشرتش کن فرزند دولت
شوال و چہار شنبہ و یازدہم	گشتند اشرف تازہ رواز عزت
تا پنج ولادتش رقم کرد و عزیز	آمد باز بسبب جاہ و فتح و نصرت

۱۳۱۶

(۲۲۶) دیگر عسوی

معنی کلمه شکر و شکران

(۲۶۱) کلمه شکر از شکر است که در لغت معنی شکر است

و شکران یعنی شکر کردن و شکر کردن را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند

(۲۶۲) کلمه شکر از شکر است که در لغت معنی شکر است

و شکران یعنی شکر کردن و شکر کردن را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند

معنی کلمه شکر و شکران

(۲۶۳) کلمه شکر از شکر است که در لغت معنی شکر است

و شکران یعنی شکر کردن و شکر کردن را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند
و شکران را شکران گویند و شکران را شکران گویند

جملت فرمود عالم ملکیت سے
 برخواند ملک مصر و پنج عسکریہ

در زیر سینه کتب و اسرار
 سوخت بر کبریا پرستش

(۲۲۳۲)

دیگر

واورینا رفت یتما عالمی
 گفت سال از قتل او عزیزی

منطقه فلسطین و ہندوستان
 اولوی عبدالحق از محمد زخمی

(۲۲۳۵)

دیگر

مولوی عبدالحق از دنیا رفت
 گفتہ است بیان فاش کے عزیز

آہ در دوا اورینا اتنا حل
 شد خیر آباد با علمے اجل

(۲۲۳۶)

دیگر

ایو اسے زحافات دنیا کے
 تاریخ وفات اور رقم کرد عزیز

علامہ آفاق بگرد و رستا
 شد خلد کمال مولوی طیب حق

(۲۲۳۷)

دیگر برائے وفات بحساب کمیز از وی صد ہفتہ ہجری بفرمایش میر عابد علی

گردش گردون بہین گاہ چنان کہ چنین
 مریخی و جواد باذل حساتم شاد
 طالب سوزو کہ از ہدم ارباب راز
 باہرہ طبع نفیس اہل ستم را اینس
 گر تو بیری نشان از وطنش در مکان

آہ طیبہ مہین شد از سپہ سراسر
 آنکہ بایستار و او ہر پیر و دوس
 سرب زمین نیاز شام و تہہ و چوپا
 ہمسرخ رئیس بچو فلاطون ہر
 خیر باد خوان ہر دردی بجانمانہ

شادمان گشتند از عزمه جزو و گل
ساعت عشرت لباب شد ز گل
نور چشم فتح در حضرت چو گل

۱۹۹۵

ما در ایام فرزند سے زیاد
چار شنبه فروری بست دوم
گفته شد سال میجے کے عزیز

دیگر بحباب سمیت

(۱۳۳۰ =)

ہرگز گشتہ و سمنان آمد بار زینت
کیتی در لب اندر شد پوشیدن خبر کاغذ
ہر کسے سخنے نوجوان نوم چو صاحب دوست
ساقی بہ صباب و شرن مطرب پاز عشرتے
اشوبہ پایہ و شدرہ از صملقہ بتعینے
ہر غنچہ گل ہر طرف از رنگ بود شہرے
ہر محفل و ہر حسائے وار و عجب کیفیتے
آئینہ شادی بین پر جب لوہ از ہر صورتے
چون گل بدمان آمدہ خوش نونمال عظمتے
بانام نامے چون گلین شہرہ بہ نقش آروستے
خرسند شد فتح علی از پور روشن طلعتے
منہ زند زادہ آمدہ شد فتح باب نصرتے

۱۹۵۵

منست گنزار بہان ہر غنچہ گل شد نگہبان
روز چو نور و ز شد ہر شب رہ ان از روز شد
صیبا بر سوردان بگرد ہر گلین وزیر با
فار و لیل لغزین ہر خوش ز شادوی مردوز لیلیا
ہر طب نبوشدہ از عطر و گل خوشبو شدہ
کہ زست سنا کیت سرو بہاد صفت لہبتے
رویدہ ہمدیرانہ آباد چون کاشنا
زین آبادی بین کہ من آزادسی بہین
وکت بسان آمدہ شمت خزان آمدہ
نہ مقبلان منصب گین چون منہان بندین
ماکہ چون اگر شدی بردہ دو افزای زستے
خوان عزیز پر ہر تالیخ آن والا کہر

(۱۳۳۱ =)

ساز و خدایش نامور با عمر و جاہ و در اسے
ست نمود منجلی چون نکتہ سنج از فکرے

نندہ ذاتیت پسر ہم بر جدو ہم بر پدر
ن چودہری نصرتے گنابا کیتے

مخالیس مہر عابد علی و کولہ اسے وفات سے لانا علی و خیر آبادی رحمت اللہ علیہ

وہ چہ خوش است این مرد این عالم	کردنبا مسجد علی بنا
کعبہ در ہا بقدم و حنیفیم	مقبورہ مرشد پاکش بصرین
باہمہ دمساز بذات کریم	شیخ و کے حضرت خاتم صغری
مثل من آسودہ ز فیض عظیم	از کرمنشس جلیہ مریدان او
منششس نشت بجد غویم	شاہ خلیس احمد ذوالاصفات
مجد محمود محمد عظیم	مصعب ع بنیاد نو ششم عزیز

(۲۳۹) براسے وفات

از دار فنا سوے ملک عدم	ایو اسے رفت نکو خوں
عبدالستار بشد بارم	شائش بڑشت عزیز اللہ

ورہ وفات جناب معرفت آغا شاہ مہدی عطا سجاوہ نشین سلیمان
قدس سرہ بحساب یکہزار و صد و پچہ جبری
شاہ مہدی عطا بحق پوہت
مصرع رحلتش نشت عزیز
رونق او در نشت بدار اللہ
شاہ مہدی عطا بہارا اللہ

سار نظامت لکھنؤ

۱۳۱۸

(۲۴۱) دیگر بحساب عیسوی

کے ناندو کسے ناندو بجز خداوند پاک بیچون	رفت مویے بزرگات ز دار فانی بدار ہائے
نجلدین بہار گلہا ز شاہ مہدی عطا شاد زون	عزیز سال مسیحا اور تم نمودم سخت جانے

۱۹۰۰

(۲۴۲) براسے ولادت لفرمائش

تاریخ ولادت حضرت امیر خسرو
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

ولادت امیر خسرو

تاریخ ولادت حضرت امیر خسرو
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

ولادت امیر خسرو

تاریخ ولادت حضرت امیر خسرو
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

امیر خسرو

تاریخ ولادت حضرت امیر خسرو
در روز پنجشنبه ۱۲ ذی القعدة ۷۰۳

(۲۴۶)

کرد نازل سپهر ناز نه
گفت بگمین عزیز با بخشش

گریه از چشم برد بیستانی
گرم بنست آه امیر مینالی

دیگر با خست اع تخرجه (۲۴۸)

ترت سنج بگانه امیر نکتہ شناس
عزیز مع غ تاج او تخرجه گفت

که داشت بر بخشش چون کلام میر مرز
ش از شاعره داغ با سیر مرز

دیگر بحساب عیسوی (۲۴۹)

مراہ نکتہ سنخے رفت دیکتا شاعر اردو
عزیز اندو گمین گشتم نوشتہ عیسوی ش

ہمانا کہ ہو فاشش بر زبان دانے زوال
بجائنا ایل از دلما غم منشی امیر احمد

دیگر عیسوی (۲۵۰)

براست محزون چرا چون دین برون ہم آگ
بوفکر کروم برینج بے حد عزیز سال سے آہ

چہ غم شد افزون جو گردون رضا چون چکر دیباہ
جناب منشی امیر احمد نمود رحلت بقصد زینو

دیگر بحساب بکنزار و صدقہ نو زودہ ہجری برا مسجد بکراش (۲۵۱)

مولوی یوسف علی ایمانود
مصروع رجبہ گفتہ ک عریذ

از پئے تاج بار از وینار
مسجد حشمت علی نور نماز

دیگر بر اسے وفات (۲۵۲)

بخشید خداوند جهان منظر حق را خوشش منم غرضند که آباد بماند
تاریخ دعائیہ عزیز از پے او گنت این و نیت نکو زنده و آباد بماند

۱۳۱۹

(۲۲۳) براسے سابقان مسجد بفرمائیں

دیکھنا روئے صد و جولائے نہ روز ششم آدینہ و ماہ ربیع الاول و ہشتہ از ان
آبادہ گشتہ بودی احمد حسن از سلمہ دین افزون شدہ از اہتمامش پیش مسجدین
گفتہ است محمد یار خان از بہر سالتش تا وہ از باطنی او حسابی ادا و بعد عارفان
گفتہ عزیز این مسموع تا در پیاس خاطرش انوار ادا و اللہ از مسجد گرفتہ سابقان

۱۳۱۸

(۲۲۴) براسے وفات بفرمائیں

بیکمروے سوے عقیبی رفت از دینا گذشت کیست کور و زاجل از گردش گیتی ندید
کرد رحلت از جهان و بر زبان بودش و رو تا کرا بخشند این نعمت بانعام مزید
باشمی گنت و نوشتہ مسموع سالتش عزیز قاضی صالح و سلف پاک بود احمد سعید

۱۳۱۹

(۲۲۵) دیگر براسے وفات بفرمائیں

از رجب ہفتہ از دو شنبہ شب نیم شب رفت سوے خلدیرین
گفت تاریخ او ملک بہ عزیز رفتہ راہ ارم کمال الدین

۱۳۱۸

(۲۲۶) در وفات جناب نقشی امیر احمد مینائی مرحوم

رفت بکتا سخنوار اردو سوے جنت ازین سخن سرف
گفت تاریخ او عزیز بر رنج باسے دار غرام سے ملے

(۲۵۶)

دیگر براسه وفات بحساب کبیر و صد و بیست و هجری بنو مالش

از تینج معراج دست دوم بود از عمر حضرت شد از قضا بنو شد صد و بیست و هجری
کلاس عزیز معراج تا پنج زور نم کرد با جو بود و ناسه سید و شاهی

۱۳۲۰

(۲۵۷) براسه گنج بنو مالش

عجب گنجیست در کتب گنج نو آما و توری
سواد اوست در ششم تا شایسته العین
عزیز اسالتش از بر دل خادم صدمه کفتم پو
ز سه بنیاد و ارشاد گنج با شانه و با نیت

۱۳۲۰

(۲۵۸) براسه عطیه ششم بنو مالش

نصرتی از عدو نشان عالیست
با منصب جاهلند آراستیست
بخشید هزارش حساسه نادر
بر بست با احترام خود بر شش
بنوشت عزیز او تا پنج نوشت
باشمت و تو کتبت بنو مالش
با دولت و اقبال بر ایوان شهنشاهیست
آزود و به تعجب مرصع عزت
تا مع کردش در ناخن بر سطوت
از جوهر آید آریست نصرت

۱۳۲۰

چا وید با منساقی کانه یارب
با عزت و فتح و ایام با عشرت

(۲۵۹) دیگر در مشنوی

هزار از چو دهری نصرتی را
عطا فرمود شمشیر بدمنجا
بدست رحمت خود بر کمر بست
هزاران جوهر از روش چو پر بست

<p>که همه آنچه با این در پیش مردم مشربیان تاریخ صد جهاد و در پیش دولت شاه در دو سال پادشاه بود</p>	<p>لغت پیر از انصاف آسودن این با رفت از دنیا و پاک و سنجیده شکر کرده معنی تاریخ</p>
--	---

دیگر براس و وفات لبرایش (۲۵۳)

<p>انوس افسوس بی عدا افسوس رفت اکبر علی در افسوس</p>	<p>زبجه و پنج و یوم احمدی بوست عزیز معراج سال</p>
--	---

۱۳۱۹

دیگر

(۲۵۴)

<p>گر جهان شد شکر وی چون ملی سیر حبت باز میر اکبر علی</p>	<p>بچشم زبجه و کس شنبه بود معراج تاریخ از کفتم عزیز</p>
---	---

۱۳۱۹

براس تقریر بحساب سنین فصلی که بطاقت سنین هجری درین جا نوشته شد (۲۵۵)

<p>که پوشند ریاض الحسن نامور چه پور و چه فرخنده طالع لبر خوشامردیادانش باهنر گرامی و ناسی و والا گهر بخشیدش این در مقام دگر بانداز فکرست زور و سرد سراج الحسن از وقارشش لبر</p>	<p>ز بی بخت و جاه سراج حسن نشان میدد از سیادت بفیض بفضل خداوندش مستعد سخن سنج یعنی شناس و زکی چو شد از ندیمان خاص و زیر عزیز الحق ایسا نمود و عزیز سپاس تهنیت سال فصلی بوخت</p>
---	---

۱۳۱۹

شیر رحمت بود کرد رحمت بطیفیس احمد ^{علیہ السلام}
 چای پاشش عزیز سرزور و در فکرت زود
 میسوی آید بخیاں صحت و غسل مبارک آمد

۱۹۰۲

براسے باغ بفرمایش

خداداد پرچو پشت این باغ شگفتہ را ہمہ بہتر
 سحر سال ز فکر گلزار خلیل با ہمہ سر سبز

۱۳۲۰

براسے وفات بفرمایش

ایمان فرسے کہ از خون بگریبانفتاد
 ماریتے ناسے نیک خوئے دنگوئے و جواد
 بجلالتہ دارسے با ہمہ قیدہ ہر بند آزاد
 از دگنڈار ہ کہ بسے داد و فتوت بعداد
 لفت بتاریج عزیز شد بعبسام علی خلد آباد

۱۳۲۰

براسے وفات

آہ زینرنگ روزگا آمد خزان و تازمگے از زمین نبت
 مہب حکم کرد گاہ شمعی بر دور و شمنی انجمن نبت
 و عزیز زردون و گاہ آرام جان حکیم عماد الحسن نبت

۱۳۲۰

براسے باغ بفرمایش

چو از نو اسب لغت طابین عطا یافت
شکوه فتح و نصرت از خدایت

بشد با آب از نصرت کلمت سین

۱۳۲۰

(۲۶۰) دیگر براسے خالقاه بقربانیش

احسن اللہ شاہ درویشے
ساخت این خالقاه چون فقرا

کہ رساند بدل ز لقا فیض

ورود یو ار او سدر ایا فیض

صفوی منزے چنان با فیض

۱۳۲۰

(۲۶۱) دیگر براسے وفات

وقد وصل شد درویش فاضل
زیند از رنج او تارخ گفتم

وفات او دلم را کرد محسوس

بروح شاه روح اللہ شد روح

۱۳۲۰

(۲۶۲) دیگر براسے وفات بقربانیش

زوجہ عبیدالوحید اندر شباب
گفت با اندوه تارخیش عزیز

از بیجا ط خاک در فردوس رفت

او بجان پاک در فردوس رفت

۱۳۲۰

(۲۶۳) دیگر براسے صحت بحساب عبوی بقربانیش

یافت از وجع مفصل آرام
آنکہ قدس است تخلص ادرا

زیست عبدالاحد از لطفت احد

آنکہ نامیت بخلق بے حد

آنکہ زید بجلبوسش مسند

صبر در زید زمانے تمند

آنکہ دار و بریاست شهرت

شامیش داد شفاے مطلق

کہ طرب ساز وادہ استخنے
 نظر را فروز جیلہ برکت
 در ربیع سخت بست و نم
 از مدہ چون بست و شش دانہ
 بندہ عین الہدیٰ حکیم روم
 مہر مانان چو مہر بنوازند
 لطف بر حال بندہ فرمایند
 از بہاران شگفتہ چون چنے
 کتب انہ روز نور عبد رب
 روز جمعہ بحب بلوہ چون انجم
 بحساب مطابقت خوانند
 التجاسے کند براسے قدم
 گرم جو ششند و سایا بندازند
 مسرور ز زندہ چون عمر بزمیند

(۲۴۲) دیگر براسے تولد

بخشید خدایے پاک شکو پسے
 تاجیج تولدیش رقم کرد عزیز
 گشتہ دل مادر و پدر شاہ بہر
 احسان علی یافتہ فرزند چو مہر

(۲۴۳) دیگر براسے عقد حساب کینزار و صدیہ بست دو چہری

جمال احمد عود سے یافت نیکو
 عزیز از تمینت تاجیج گفتم
 نشاۃ اندوخت از دیدار تقدس
 جمال احمد بصد خوبی از عقدش

(۲۴۴) دیگر

چو کتخدا شد با فرخے جمال احمد
 عزیز مصدح تاجیج اور رقم کرد م
 ز حب بلوہ غافل عشرت بچار سو افتاد
 عود سس یافت جمال و زمین باد شاد

(۲۴۵) دیگر

الہدایہ سنیہ گنتہ باغی
 نوشتہ عزیز مصحف سال
 باتماز سیکے کہ بہت لازم
 اسے گلزار است و خاوم

۱۳۲۰ھ

(۲۶۸) ہر اسکے کتاب نصیحت

تالیف قدوسیہ عنان است
 چون دید عزیز گفت تاریخ
 این نسخہ زہنہ فرما محقق
 مجموعہ خوش سفید از حق

۱۳۲۰ھ

(۲۶۹) ہر اسکے وفات بفرمایش

در بایش پاک طینت ناکا و شہر حینت
 گفتم عزیز سلسلہ بجز امتقانش
 گردید با ملایک از جان پاک ہمدم
 آزاد بود و عابد حسا فط محمد سلم

۱۳۳۰ھ

(۲۷۰)

ز گردش فلکے رونمود حادثہ
 عزیز مصرع سال وفات نوشتہ
 دل اغرہ کو اجابت شد از درد
 احمد علی ز جہان رفت رو با احد کو

۱۳۲۰ھ

(۲۷۱) ہر اسکے کتب بفرمایش بحباب کیزار و ریحہ صمدیست و یک ہجری

باششہار لٹویہ

محمد پروردگار بسم اللہ
 جان نواز ہمہ ستایش او
 صد ہزاران درود پے در پے
 نام پاکش محمد عربی
 بعد ازین التماس با آداب
 بر زبان بار بار بسم اللہ
 کار ساز جہان نیایش او
 بر رسول خدا و عترت و س
 راحت روح ہر ولی و نبی
 بجناب اغرہ کو اجباب

بے خبر پرورشش تخلص در کلام
گفت تاریخ وفات او عزیز
شکر سے بڑو دوسرے مکتوب سے
باجا شہزادہ عزیز

(۲۸۱)

بیک نامی ز بہان در گذشت
نام نکولیش ز سلام غوث
منشی و خان ہر دو ز نقاب
مصحح تاریخ ز ششم عزیز
واقف اسرار خفی و جلی
یافتہ ترکیب و شدہ منجلی
شہرہ بزد القدر ز شان علی
اسے ز ذوالقدر بہا در اول

(۲۸۲)

بے خبر رفت ز گیتے بوائے
نام نامیش غلام غوث است
خان و ذوالقدر بہادر شہو
مصنوع سال رقم کرد عزیز
آہ ذوالقدر بہا در ہمہ جود
اسے ذوالقدر بہا در ہوا
سوسے ذووس رین شد ناگاہ
مقبلے بو دکہ آمد اسد
ہمہ ز نقاب نکولیش ناگاہ
واسے ذوالقدر بہا در جم جہا
دوین مصرعہ شد پیش ناگاہ
سومین مصرعہ بشنودل خواہ

(۲۸۳)

نیاب مئے کہ معرفت بسلام غوث است
از بہان رفت و مال دل اجباب فرود
بائے مصرع تاریخ فرود خواند عزیز
خان و ذوالقدر بہا در بزمید سے بود
کہ بجاوات و سعادات سعید سے بود
آہ ذوالقدر بہا در چہ وحید سے بود

(۲۸۴)

بیوان رفت عن سلام غوث خان از بقی
افتاد ز سکا بے بہا در با مجد

چو کتخدا شد جمال از عجب نشاطی هر روز آن
 ز چو شمس غمگین شد ز خود بهر آنکه همه
 چو شک و غم بر سرش غم عزیز تاج او نونم
 سبب جمال حسین نشسته ز پیش او من بینا

۳۲۲

دیگر براس ولادت بفرمایش

در شانزدهم ماه ریح الاول
 کردند پشادش علی حیدر نام
 تاریخ نوشت کاک شکین عزیز
 فرزند رشید آید نور العین

۳۲۱

دیگر براس وفات بفرمایش

جمعه دلت و چهارم شعبان
 مصرع جلالتش عزیز نوشت
 روز را کرد شب زابلی
 صدر مینوزب تراب علی

دیگر براس جناب مولانا حضرت شاه محمد حسین اله آبادی قدس سره

جان بسمل عو بود و داد و نگو گوهر
 نیک و نگو کیش بود عالم و درویش بود
 حاضر اچیر شد بر در خواجده رسید
 رفت و بدر ویزه رفت پاک پر پیوست
 آه ازین حادثه فک زرنج و تعب
 از همه کس پیش بود محبوب روز و شب
 خواجده کشیدش بخود تا شد و آن با
 داد چه پاکیزه رفت دست بچوش و طرب
 شاه محمد حسین رفت بجال عجب
 هفت غیبی بخواند مصرع سالتش عزیز

۳۲۱

دیگر براس وفات

نشی و شاعر غلام غوث نام
 خان و ذوالقدر و بهادر مشتم

عقرباز تہنیت پیرنج گفتہم اسید و الفقار آمد لہب جہاد

(۱۹۱) دیگر برائے وفات نغمہ مالیش

عہدے ہونے کے چہ کانہ کے اگر تو نے نہیں سوسو
طیب صادق بعد فروری غبار سبھا کرتا رازو
حاکم عبد العلی تاسے توروہ رحلت ہو مینو

بکس نکاند جہان فان کہ عمر نیست طراوانی
دین زمانہ گذشت فروسے کہ چارہ ماہ پروردگرو
عقرباز پیرنج آن گرامی وقت خامہ بتلنگاوی

(۱۹۲) برائے وفات بہ حساب یک ہزار و سہ صد و بیست و نہا رجمہ پیرنج

کیسوزو بہ رحلت کرد کردیہ مال انہ کے
شد شاہ علی البراز حیف ہر برائے ونے

ہیہا تہ خدا برے درویش نکو خوشے
تاریخ و سال او بیست و عقرباز غنہ

(۱۹۳) برائے وفات بحساب یک ہزار و سہ صد و فصلی

کہ حروف جنس آحاد است فصلی آشکار
زیر حرفے رقم کن ہندسہ ترتیب وار
بہر حضرت فضل رحمن پیشوا کے روزگار

چون شد آن جان جان جان جان پیرنج شد
مخترع گشم دوبارہ بعد وہ سال سے عز
گفتہ بودم سال ہجرتی اولاً از جانجان

(۱۹۴) الف دیگر برائے مسجد

الہی ہر دو تن را از عنایت اجری بخشہ
بنائے مسجد بازیہ از اللہ بن محمد بخشہ

نبا کردند این مسجد و کس با نیت طاقت
عقرباز نکتہ پرور گفت تاریخش نغمہ مالیش

دیگر برائے مدرسہ نغمہ مالیش بشمار یک ہزار و نہ صد و پانچ عیسوی کہ مبتدا بقبت ہجرت

(۱۹۴) درینجا نوشتہ شد

بایائے ڈپٹی امیر حسن کشیدند چون دائرہ انجمن
کسے تراہل اسلام ہر بتناقت ولستان تعلیم بنیاد یافت
جو انفرادے آور وہت بکار کہ پانصد بیفنز و دو بریکہزار

تاریخ بسک نظم آورده اند ^{دیگر} آه ز دولت در بهادر محمد (۲۸۵)

خان ذوالقدر بهادر جهان فتنه ^{دیگر} واسه صدای ازین جاوید خوش ربابه
مصرعی گفت معجزه از سینه تاریخ وفات ^{دیگر} آه ایواس ز دولت در بهادر ایواس

اسه واسه غلام غوث سید ^{دیگر} بگذشت از وفات ناگاه
تاریخ نوشت معجزه ازین ^{دیگر} ذوالقدر بهادر با اسه (۲۸۶)

ایواس ز سیرنگ جهان فانی ^{دیگر} ذوالقدر غلام غوث خان شنگاه
تاریخ وفات بر زبان راند عزیز ^{دیگر} ذوالقدر بهادر و اجل و آه (۲۸۸)

رفت از کتی غلام غوث خان ^{دیگر} بگذرے بود و من مستقل
گفت تاریخ وفات او عزیز ^{دیگر} بود ذوالقدر بهادر پاک دل (۲۸۹)

آنکه حق ساخته نامی به غلام غوث ^{دیگر} رفت ازین و آنکه حارثه انام
خان ذوالقدر و بهادر جهان فتنه ^{دیگر} شاعر و شفی و خوشنویس و حقیقت آگاه
مصرعی خواند معجزه از سینه ^{دیگر} بود ذوالقدر بهادر پولا و باجاه (۲۹۰)

^{دیگر} بگذرے بود و من مستقل ^{دیگر} بگذرے بود و من مستقل
دل سینه سخاوت حیدر اندخت ^{دیگر} مسرت از سیره بارک اسد

دیگر براسے مسجد (۲۹۹)

منہج اللہین جہنیش نامی
گفت ہر بخش جو پروردگار آفرینش
منہج اللہین نامہ را الہدیہ
مسجد پروردگار سیدنا محمد و آلہ

دیگر براسے ولادت (۳۰۰)

ملا انسرور قلبنا یونوہ
عبد العزیز سیدنا
وجیب القاری علی الاولاد
لہ البصی معظما بنیابہ

دیگر براسے ولادت (۳۰۱)

بخشید خداوند جہان ابن حسن
فرخندہ کند ایزدیکتا باغ سزہ
پور کہ بجز ولادت انبال شو پور
از بندہ ناچیز و باہر و تہا
تاریخ عزیز آمدہ مخبر ولادت
شہیر حسن زاو بصدرین در شہیر

دیگر براسے ولادت (۳۰۲)

مصلی مبارک آمد ز ماور
فرخندہ یارب جعفر ما
با شو پروئے خوش و نغریب
بالمردود است بس بر حبیب
سال ولادت گفتم عزیزا
پور خستہ زاودہ بزیب

دیگر براسے عقد نکاح (۳۰۳)

داور بے شہہ را ہر لحظہ صد حمد و سپاس
مژدہ آمد بگوشش بن یکایک مردمان

منہج اللہین نامہ را الہدیہ مسجد پروردگار سیدنا محمد و آلہ

رقم کرد دل سے عزیز
بنامش کہ داند ہر اہل قیصر
فرد خواند در شمار با ہندسہ
بنا کردو شخصیت خان بدرسہ

(۲۹۰) دیگرے تلمی مسجد سنین ہجری مسطورہ یا ل بفرمایش

باز سہ گروہ ہاید درین ساعت نبیہ
آنکہ دچی است با قبائل و جمہد شمت و جیہ
چشمہ فیض روان کرد چو کوثر از چہاہ
فرش ان ساختہ کاہزد بد ہد یاد انسراہ
عبدالصمد مسجد بانورست نام احمد
بہ عمارت و مژدہ کہ شد مسجد جامع تیار
منظوم کیست کہ مانی شد از حسین است
منشی نیک تھا و آنکہ جمال لدین است
احمد اللہ کہ شاہ است بہ فقر و حاجت
ہے مصرع تاریخ فرود خواند عزیز

(۲۹۱) دیگرے سنین ہجری کے وفات بفرمایش

گشت نازل ز پرخ نازلہ
بقضائے قدیمے وازلے
گفت سانش عزیز از ایما
ز جزادہ ارم نشانی

(۲۹۲) دیگرے براسے طبع دیوان

شہو نازہ چک از گروہ دولتمندان
تاریخ بیاکش از گنت عزیز
دیوان ترتیب و اباسی تمام
نظم مطبوع کیفت با آب کلام

(۲۹۳) دیگرے براسے وفات

یہ واسے درگذشت ریسے بلند نام
سینچہ فکر مصرع تاریخ لے عزیز
رخت حیات بردوسے جنت نعیم
عبدالصمد بہ جنت فرودسے باکریم

(۳۰۶)

مسجد عمده بنا شد بنگر	دیگر	زین سال افزون عبادتگاه پاک
سال انجام بنا گشت عزمی		بمسجد بیت الله پاک

۱۳۱۷

(۳۰۷)

چون بنا شد این عبادتگاه پاک	دیگر	شد بلند ازه با شش تا بدو
سال ختم بنام شش گفتم عزمی		مسجد بیت الله پاک

۱۳۱۸

(۳۰۸)

چون بیایان مسجد این بنیاد	دیگر	کعبه شریفه از براس حسن عمل
سال ختم بنا شش گفتم عزمی		بشمل بیت الحرام پاک در این

۱۳۲۵

(۳۰۹)

نگر این خانه که پاکیزه عبادتگاه است	دیگر	قبله است و مقام او بکامین بودست
روضه حضرت خادم که طاعت و لها است		پیش این خانه زیارتگاه حق بین بودست
مصعب ختم بنا گشت بظلمت عزمی		مسجد مرشد با مسجد که دین بودست

۱۳۲۹

(۳۱۰)

مسجد خانقاه مرشد است	دیگر	قبله با مقام امیر ابراهیم
سال ختم بنا عزمی نوشت		مسجد شیخ اولیا بحریم

۱۳۲۵

مصراع تاریخ موزون ساختم فوراً عزیز

(۳۰۴)

نعمت ابیداد با عقد مبارک مر حب

۱۳۲۴

نعمت اللہ خدا گر دید

گفت تاریخ و لفظ روز عزیز

سعادت نیک اختر سے آمد

زہرہ طالع برفی سے آمد

(۳۰۵) دیگر بر اسے قدم مینست لزوم فرمانروا سے کابل

تعالے اللہ ہے اقبال نعلی ۵ والی کابل

جو ن مرد و جوان بہت جوان سالچان طالع

علم افزا مردانہ چرخ اسد روزہ خانہ

بغلام جزم گلشنے چو گلشن کرد ہر دشتے

بصد افرنک وارسے فرنگش کرد مہمانے

سعاد تہا پدید آمد عجیب عید سعید آمد

عزیز از فرسخے بر خواند تاریخ قدم او

غذائش یاد رود دولت خدادان باد و عمارت و

رفت سایہ افکن باد چون خورشید بر گیتے

(۳۰۶)

زدیدار جالش و یدہ استایمان پینا

جہان بان و جہان بین ہما بخوش جہان آرا

بشا ہے زیبکشانہ بو پرانہ فروغ افزا

بہند آمد کہ ساز و سہل از ہمال ابلہ

بایستے کہ شانان را بشان زبیل از اعلا

کہ اندر جامع دہلی دوکانہ خواند آن یکتا

امیر المؤمنین آمد حبیب اللہ خان آسا

بکاشش نخب و تخت و تلخ و بلج و حکم آسا

بجو و عدل و علم و حلم و دین و لوا زہ تقوا

دیگر بر اسے مسجد خاتقاہ حضرت مرشد پاک قدس سرہ بحساب کبیرا رسید

دبست بیخ ہجری ہنگام ختم بنیاد منار ہا و فضیلتا وغیرہ

مسجد سے رختہ شد چون کعبہ

مصراع نخبہ نیا گفت عزیز

سجدہ کا ہیست کہ اللہ اللہ

نقل بیت احدم و بیٹا

(۳۱۶)

دیگر

جو بنیاد این مسجد آمد بیایان	محمد عظیم از جهان رفت مضطر
شد از چند بالاسه سقش مشید	فصیل و سنارش مرتب مکرر
عزیز از پیش گفت تاریخ روشن	چه خانه چه نور حق الله البصر

۱۳۲۵

(۳۱۸)

دیگر

چو اندر چشم بزم اولی سندا	بنا کرده شد مسجدی بے باطلو
بستم کرد تاریخ ستمش عزیز	چه بیت احرم نورشانی باو

۱۳۲۵

(۳۱۹)

دیگر

مسجدی در بزم مشرب ساختند	تا شتابند بطاعت همه کس دوری
منفسی گفت تاریخ عزیز باچیز	مسجدی پر شد با کعبه بی دست او

۱۳۲۵

(۳۲۰)

دیگر

در دنیا از غم آشوب نا و احسرتا	بگردی شد ز دنیا سوک عقیقی چون دگر
مال او گفتن بایا سکه فیتی اسه عزیز	رفت از ایمان بپنو میر بنیاد علی

۱۳۲۵

(۳۲۱)

دیگر

فغانی که درین دار فغانی گذرد	سے دہد سنج ز آشوب درون مردم را
نت تاریخ عزیز می جو فیتے منسرمود	میر بنیاد علی رفت با ایمان حقا

۱۳۲۵

(۳۲۲) دیگر براسے انتقال تبری

دل شیخ سجاد خون کرد دور و	کہ خوش سوسے خط شد گرا
بود شاہ آباد بنگاہ او	رساند شش از آنجا در بنجا خراب
عزیز از پیش گفت سالنات	جند از وطن و ختر پاک و ن

۱۳۲۵